

บทที่ ๑

ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ สภาพทั่วไปของ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพระทอง

๑.๑.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

ที่ตั้งและอาณาเขตตำบลเกาะพระทองตั้งอยู่ภาคใต้ตอนกลางฝั่งทะเลอันดามันในพื้นที่ตำบลเกาะพระทอง อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ประกอบด้วยเกาะขนาดใหญ่ที่สำคัญ ๕ เกาะ คือ

๑. เกาะพระทองมีเนื้อที่ประมาณ ๖๓,๗๕๐ ไร่

๒. เกาะระมีเนื้อที่ประมาณ ๑๒,๑๘๗ ไร่

๓. เกาะทุ่งหมื่นมีเนื้อที่ประมาณ ๕,๐๐๐ ไร่

๔. หมู่เกาะสุรินทร์ มีขนาดพื้นที่ ๑๓๕ ตารางกิโลเมตร (๘๔,๓๕๗ ไร่) เป็นพื้นที่เกาะร้อยละ ๒๔ ที่เหลือเป็นทะเล ประกอบด้วย ๕ เกาะ คือ เกาะสุรินทร์เหนือ เกาะสุรินทร์ใต้ เกาะรี (สต็อคหรือไฟแว็บ) เกาะกลาง (ปาจุมบาหรือมังกร) และเกาะไข่ (ตอรินลา)

๕. หมู่เกาะสิมิลัน ๘๗,๕๐๐ ไร่

นอกจากนี้ยังมีแนวล้อมด้วยเกาะขนาดเล็กที่มีเนื้อที่ประมาณ ๒๐-๑๐๐ ไร่ รวมพื้นที่ประมาณ ๑๒๐.๕๐ ตร.ม. รวมจำนวน ๑๔ เกาะ มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้ คือ

- ทิศเหนือ ติดกับ หมู่บ้านทุ่งนางดำ อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา
- ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลแม่นางขาวและตำบลกระบุรี จังหวัดพังงา
- ทิศใต้ ติดกับ ตำบลเกาะคอเขา อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
- ทิศตะวันตก ติดกับ ทะเลอันดามัน

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพระทอง อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา ตั้งอยู่ที่ ๖๗ หมู่ที่ ๒ ตำบลเกาะพระทอง อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา

- โทรศัพท์ ๐๘๑-๗๙๗๖๕๖๖

๑.๑.๒ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพระทอง มีจำนวน ๔ หมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งดาบ หมู่ที่ ๒ บ้านท่าแป๊ะไย้อย หมู่ที่ ๓ บ้านเกาะระ และหมู่ที่ ๔ บ้านปากจก

๑.๑.๓ ประชากร ศาสนา

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพระทอง มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๑,๐๐๑ คน

จำแนกเป็นเพศชาย ๕๑๔ คน เพศหญิง ๔๘๗ คน

จำนวนเด็ก (อายุ ๐ - ๑๔ ปี) เด็กชาย ๑๐๒ คน เด็กหญิง ๗๔ คน

จำนวนผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป) เพศชาย ๕๒ คน เพศหญิง ๕๐ คน

จำนวนผู้พิการ เพศชาย.....๖.....คน เพศหญิง.....๑๐.....คน

จำนวนสตรีมีครรภ์๓.....คน

จำนวนผู้ป่วยติดเตียงคน.....-.....

จำนวนครัวเรือน.....๖๕๙..... ครัวเรือน

จำนวนประชากรแฝง* ประมาณ.....๒๕.....คน

ส่วนใหญ่นับถือศาสนา พุทธ ร้อยละ ๑๐๐

ข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่มา : ข้อมูลทะเบียนราษฎร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพระทอง

หมายเหตุ ๑ รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก ข

๒ ประชากรแฝง หมายถึง *ประชากรกลุ่มที่ได้เข้ามาทำงานหรือเรียนหนังสือในจังหวัดที่ตนไม่ได้พักอาศัย ลักษณะเข้าไปเย็นกลับและหมายรวมถึงกลุ่มที่มาอาศัยอยู่ประจำแต่ไม่มีการย้ายทะเบียนบ้านหรือไม่มีชื่อในทะเบียนบ้านที่ตนพักอาศัย

๑.๑.๔ การประกอบอาชีพ

ประชากรส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพระทอง ประมาณร้อยละ ๙๓ ประกอบอาชีพประมง รองลงมาได้แก่ ด้านบริการการท่องเที่ยว ประมาณร้อยละ ๕ ด้านอื่นๆ ประมาณร้อยละ ๒ เนื่องจากสภาพภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมกับการทำประมง เฉลี่ยรายได้ประชากรต่อหัวต่อปี/ ประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๑.๕ สถานที่สำคัญ

พื้นที่	สถานที่สำคัญ (ระบุรายละเอียด)	พิกัดทางภูมิศาสตร์
หมู่ที่ ๑	สถานที่ราชการ.....-..... สถานบริการสาธารณสุข.....-..... สถาบันการศึกษา.....-..... สถานที่ตั้งทางศาสนา ที่พักสงฆ์ป่าช้าบ้านทุ่งดาบ พื้นที่ทิ้งขยะ.....-..... ฯลฯ	
หมู่ที่ ๒	สถานที่ราชการ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพระทอง สถานบริการสาธารณสุข โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เกาะพระทอง สถาบันการศึกษา โรงเรียนเกียรติประชา สถานที่ตั้งทางศาสนา สำนักสงฆ์เกาะพระทอง พื้นที่ทิ้งขยะ.....-..... ฯลฯ	
หมู่ที่ ๓	สถานที่ราชการ-..... สถานบริการสาธารณสุข-..... สถาบันการศึกษา-..... สถานที่ตั้งทางศาสนา-..... พื้นที่ทิ้งขยะ.....-..... ฯลฯ	
หมู่ที่ ๔	สถานที่ราชการ-.....	

	สถานบริการสาธารณสุข-..... สถาบันการศึกษา-..... สถานที่ตั้งทางศาสนา ที่พักสงฆ์บ้านปากจก พื้นที่ทิ้งขยะ.....-..... ฯลฯ	
รวม	สถานที่ราชการ.....๑..... แห่ง สถานบริการสาธารณสุข.....๑.....แห่ง สถาบันการศึกษา.....๑.....แห่ง สถานที่ตั้งทางศาสนา.....๓.....แห่ง พื้นที่ทิ้งขยะ.....-.....แห่ง ฯลฯ	

๑.๑.๖ สาธารณูปโภค

พื้นที่	สาธารณูปโภค (ระบุรายละเอียด)	พิกัดทางภูมิศาสตร์
หมู่ที่ ๑	ไฟฟ้า.....๒๘ คริวเรือน..... ประปา..... ถนน.....-..... ทางเดินเท้า ๑ สาย รถโดยสาร...ไม่มี..... การสื่อสารและโทรคมนาคม โทรศัพท์เคลื่อนที่	
หมู่ที่ ๒	ไฟฟ้า.....-..... ประปา..... ถนน.....-..... ทางเดินเท้า ๑ สาย รถโดยสาร.....-..... การสื่อสารและโทรคมนาคม โทรศัพท์เคลื่อนที่	
หมู่ที่ ๓	ไฟฟ้า.....-..... ประปา..... ถนน.....-..... ทางเดินเท้า - รถโดยสาร.....-..... การสื่อสารและโทรคมนาคม โทรศัพท์เคลื่อนที่	
หมู่ที่ ๔	ไฟฟ้.....-.....	

	ประปา..... ถนน.....-..... ทางเดินเท้า ๑ สาย รถโดยสาร.....-..... การสื่อสารและโทรคมนาคม โทรศัพท์เคลื่อนที่	
รวม	ไฟฟ้า..... ประปา..... ถนน..... รถโดยสาร..... การสื่อสารและโทรคมนาคม.....	

หมายเหตุ วิธีการระบุพิกัดทางภูมิศาสตร์ ดูรายละเอียดเพิ่มเติม “การหาค่าพิกัดละติจูด ลองจิจูด จาก Google Maps”

๑.๑.๗ เส้นทางคมนาคม (การขนส่งทางรถยนต์ ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ)

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพะง่อง มีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญสามารถเดินทางติดต่อกันระหว่าง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใกล้เคียง และอำเภอต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว โดยสามารถเดินทางได้ทางโดยทางเรือ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพะง่องมีท่าเทียบเรือจำนวน ๔ แห่ง คือ ท่าเทียบเรือบ้านทุ่งดาบ ท่าเทียบเรือบ้านท่าเปะไย้อย ท่าเทียบเรือเกาะระ และท่าเทียบเรือบ้านปากจก

๑.๑.๘ แหล่งแม่น้ำลำคลอง

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพะง่อง มีลักษณะภูมิประเทศ เกาะพะง่อง มีลักษณะเป็นที่ราบสันดอนทรายเนื้อที่กว้างใหญ่ เกิดจากการทับถมของตะกอนทรายที่ได้รับอิทธิพลจากคลื่นลมและกระแสน้ำทะเล นอกจากนี้ยังเกิดจากการทับถมของตะกอนจากเทือกเขาสูงฝั่งตะวันออกที่ถูกกระแสน้ำพัดพาเคลื่อนที่มาตามแม่น้ำ และลำคลองสายต่างๆ จากเทือกเขาสูงฝั่งตะวันออกมารวมตัวกันบริเวณนี้ ในด้านพืชพันธุ์พบว่าเกาะพะง่องประกอบด้วยสังคมพืชทั้งที่เป็นป่าชายเลน ป่าชายหาด ป่าพรุ และทุ่งหญ้า สลับป่าเสม็ดเนื้อที่กว้างใหญ่ มีแม่น้ำสำคัญไหลผ่านหลายสาย ได้แก่

คลองชาด ไหลผ่านพื้นที่หมู่ที่ ๒ บ้านท่าเปะไย้อย

คลองห้างสูง ไหลผ่านพื้นที่หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งดาบ

คลองปีหลัง ไหลผ่านพื้นที่หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งดาบ

๑.๒ ประวัติการเกิดภัย

๑.๒.๑ สถานการณ์สาธารณภัย

สถานการณ์สาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพะง่อง ส่วนใหญ่เกิดภัยจาก อากาศภัย สึนามิ โดยมีปัจจัยเสี่ยงมาจาก พื้นที่ตำบลเกาะพะง่องอยู่ใกล้รอยเลื่อนระนอง และพื้นที่ตำบลเกาะพะง่อง มีทุ่งหญ้าสะวันนา ซึ่งในฤดูแล้งหญ้าจะแห้งและเป็นเชื้อเพลิงอย่างดี โดยเฉพาะพื้นที่หมู่ที่ ๒ และหมู่ที่ ๔ และจากสถานการณ์สาธารณภัยดังกล่าว มักจะมีผู้ประสบภัยที่ได้รับผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน ตั้งแต่การบาดเจ็บเล็กน้อยไปจนถึงขั้นรุนแรงเสียชีวิต

๑.๒.๒ สถิติภัย

สถานการณ์สาธารณสุขภัยของ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพระทอง ที่สำคัญที่เกิดขึ้น และสร้างความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนจากสถิติการเกิดภัย ดังนี้

(๑) อัคคีภัย

ตารางที่ ๑-๔ : สถิติการเกิดอัคคีภัยของ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพระทอง

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (หมู่ที่/ชุมชน)	ผลกระทบความเสียหาย			มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
			จำนวนบ้านเรือนที่ประสบภัย	เสียชีวิต (คน)	บาดเจ็บ (คน)	
๒๕๕๘	-	-	-	-	-	-
๒๕๕๙	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๐	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๑	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๒	๒	หมู่ที่ ๔ บ้านปากจก และชุมชนมอแกน อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์	๖๑	-	-	๓.๐๕๐,๐๐๐
รวม	๒		๖๑	-	-	๓.๐๕๐,๐๐๐

๑.๓ การจัดลำดับความเสี่ยงจากสาธารณสุขในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพระทอง

ทอง

จากการวิเคราะห์สถานการณ์สาธารณสุขภัยและการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณสุขภายใต้ฐานข้อมูลสถานการณ์สาธารณสุข สถิติการเกิดภัย ความถี่การเกิดภัย และปัจจัยที่ทำให้เกิดความเสียหายจากสาธารณสุข สามารถจัดลำดับความเสี่ยงจากมากไปหาน้อยตามลำดับได้ ดังนี้

ตารางที่ ๑-๖ : ลำดับความเสี่ยงภัยของ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพระทอง

ลำดับความเสี่ยงภัย	ประเภทของภัย	ลักษณะของการเกิดภัย
๑	อัคคีภัย	ไฟไหม้ทุ่งหญ้าสะพานนา ไฟไหม้หมู่บ้านมอแกนหมู่เกาะสุรินทร์
๒	สึนามิ	คลื่นสึนามิซัดถล่ม บ้านเรือนเสียหาย
๓	วาตภัย	กระแสน้ำรุนแรงในช่วงฤดูมรสุม
๔	ภัยแล้ง	ฝนทิ้งช่วงทำให้อ่างเก็บน้ำแห้งขอด

๑.๔ ปฏิทินสาธารณภัยประจำปี

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา มีการเกิดสาธารณภัยขึ้นบ่อยครั้งและเกิดขึ้นเป็นประจำ ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง จึงทำให้ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพระทอง สามารถคาดการณ์การเกิดภัยได้มากขึ้น ได้แก่ ภัยแล้ง วาตภัย อัคคีภัย ไฟป่า นอกจากนี้ภัยจาก สึนามิ ซึ่งสามารถคาดการณ์ได้ยาก

ตารางที่ ๑-๗ : ปฏิทินสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพระทอง เพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยไว้ล่วงหน้า องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพระทอง จึงทำปฏิทินสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ดังนี้

ภัย/เดือน	ระยะเวลาที่เกิดภัย											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
ภัยแล้ง	←————→											
วาตภัย					←————→							
อัคคีภัย	←————→											
สึนามิ											

หมายเหตุ : เฝ้าระวังตลอดทั้งปี

บทที่ ๒

แนวคิดการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ปัจจุบันแนวคิดการบริหารจัดการสาธารณภัยของประเทศไทยมุ่งเน้นให้ความสำคัญมากขึ้นกับการดำเนินการอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับ “การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย” (Disaster Risk Management : DRM) ซึ่งประกอบด้วย การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย (Disaster Risk Reduction : DRR) ควบคู่กับการจัดการในภาวะฉุกเฉิน (Emergency Management) รวมถึงการฟื้นฟู (Recovery)

๒.๑ ขอบเขตสาธารณภัย

ขอบเขตสาธารณภัยตามแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพะงัน พ.ศ. ๒๕๖๒ ฉบับนี้ ให้เป็นไปตามความหมาย “สาธารณภัย” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนี้

“อัคคีภัย วัตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่นๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณสุข ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติ มีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ และให้หมายความรวมถึงภัยทางอากาศ และการก่อวินาศกรรมด้วย”

๒.๒ ระดับการจัดการสาธารณภัย

ระดับการจัดการสาธารณภัยเป็นไปตามระดับการจัดการสาธารณภัยของแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับพื้นที่ จำนวนประชากร ขนาดของภัย ความรุนแรง ผลกระทบและความซับซ้อนของภัยหรือความสามารถในการจัดการสาธารณภัย ที่มีอำนาจตามกฎหมาย ใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าควบคุมสถานการณ์เป็นหลัก โดยแบ่งเป็น ๔ ระดับ ดังนี้

ตารางที่ ๒-๑ : ระดับการจัดการสาธารณภัยของประเทศ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐

ระดับ	การจัดการ	ผู้มีอำนาจตามกฎหมาย
๑	สาธารณภัยขนาดเล็ก	ผู้อำนวยการอำเภอ ผู้อำนวยการท้องถิ่น ควบคุมและสั่งการ
๒	สาธารณภัยขนาดกลาง	ผู้อำนวยการจังหวัด ควบคุม สั่งการและบัญชาการ
๓	สาธารณภัยขนาดใหญ่	ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ควบคุม สั่งการและบัญชาการ
๔	สาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง	นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย ควบคุม สั่งการและบัญชาการ

ที่มา : แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘

เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพะงัน นายกองการบริหารส่วนตำบลเกาะพะงัน ในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ จะเข้าดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตพื้นที่ โดยเร็วเป็นลำดับแรก มีอำนาจสั่งการ ควบคุม และกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานและอาสาสมัคร

รวมทั้งติดตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ประเมินโอกาสการขยายความรุนแรงของภัย เพื่อรายงานนายอำเภอให้เสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาประกาศหรือยกระดับของภัยจากสาธารณภัยขนาดเล็กเป็นสาธารณภัยขนาดกลางต่อไป

๒.๓ ยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดยุทธศาสตร์ การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ประเทศมีความพร้อมรับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น โดยการบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วน ซึ่งจะเป็นการสร้างมาตรฐานในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยของประเทศ โดยให้ท้องถิ่น ชุมชน และภาคส่วนต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งเพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพสังคมและท้องถิ่นเพื่อมุ่งเข้าสู่ “การรู้รับ – ปรับตัว – ฟื้นเร็วทั่ว – อย่างยั่งยืน” (Resilience) ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การบูรณาการการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

เป็นการลดโอกาสที่จะได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยอย่างเป็นระบบ โดยการวิเคราะห์และจัดการกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลกระทบของสาธารณภัย เพื่อลดความถี่และความรุนแรง ลดปัจจัยที่ทำให้เกิดความเปราะบาง และเพิ่มศักยภาพของบุคคล ชุมชน และสังคมให้เข้มแข็งในการจัดการปัญหาในปัจจุบัน รวมถึงป้องกัน ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การบูรณาการการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

เป็นการเผชิญเหตุและจัดการสาธารณภัยในภาวะฉุกเฉินให้เป็นไปอย่างมีมาตรฐาน โดยการ จัดระบบ การจัดการทรัพยากรและภารกิจความรับผิดชอบ เพื่อเผชิญเหตุการณ์ฉุกเฉินที่เกิดขึ้นทุกรูปแบบ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงลดความสูญเสียที่มีต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ทรัพยากร สภาพแวดล้อม สังคม และประเทศ ให้มีผลกระทบน้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูอย่างยั่งยืน

เป็นการปรับสภาพระบบสาธารณูปโภค การดำรงชีวิต และสภาวะวิถีความเป็นอยู่ของชุมชน ที่ประสบภัยให้กลับสู่สภาวะปกติ หรือพัฒนาให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม (Build Back Better and Safer) ตามความเหมาะสม โดยการนำปัจจัยในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยมาดำเนินการฟื้นฟู ซึ่งหมายรวมถึง การซ่อมสร้าง (reconstruction) และการฟื้นฟูสภาพ (rehabilitation)

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

เป็นการพัฒนาศักยภาพการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยของประเทศให้ได้มาตรฐานตามหลักสากล โดยการ จัดระบบและกลไกในการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งการจัดการ ความเสี่ยงจากสาธารณภัยของประเทศจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ โดยคำนึงถึงระเบียบ กฎหมาย แนวทางปฏิบัติ การให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม และ ประเพณีปฏิบัติให้สอดคล้องกับกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นสำคัญ

แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะพะงอง พ.ศ. ๒๕๖๒ ฉบับนี้ มุ่งตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยเพื่อสร้างความเชื่อมั่น และความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและของรัฐ โดยชุมชนมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากใน การเตรียมความพร้อมและลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย หากได้รับการพัฒนาศักยภาพรวมทั้งมีภูมิปัญญา